
ADVIES

Voorontwerp van ordonnantie betreffende het Brussels Wetboek voor Dierenwelzijn

---

Aanvrager	Minister Bernard Clerfayt
Aanvraag ontvangen op	27 juli 2023
Aanvraag behandeld door	Commissie Economie - Werkgelegenheid - Fiscaliteit - Financiën / Commissie Leefmilieu
Advies uitgebracht door de Raad van Bestuur van	2 oktober 2023
Advies bekrachtigd door de Plenaire vergadering van	18 oktober 2023

Vooraf

Als gevolg van de zesde Staatshervorming van 2014 is dierenwelzijn een gewestelijke bevoegdheid geworden, waarbij elk Gewest heeft beslist om de federale wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren aan te passen¹.

Sindsdien heeft het Brussels Gewest gerichte wijzigingen aan de wet van 1986 aangebracht. Na een bestaan van bijna 40 jaar en rekening houdend met de evolutie van de plaats van het dier in onze samenleving, de evolutie van de wetenschappelijke kennis en de prangende vraag van burgers om meer rekening te houden met de noden van dieren, heeft de Brusselse regering een hervorming dan ook noodzakelijk geacht om deze oude wet af te stoffen, te moderniseren en begrijpelijker te maken voor burgers en spelers van de sector.

In overeenstemming met de Algemene beleidsverklaring die verduidelijkt dat « dieren beschermd moeten worden en des te meer omdat ze kwetsbaar zijn in vergelijking met de mens », is de ontwerptekst het resultaat van een intense herwerking van de huidige wetgeving en werd deze aangevuld met de samenwerking van de burgers via de enquête « Geef ons uw stem »² en met de adviesinstanties die de verschillende sectoren vertegenwoordigen waar dieren bij betrokken zijn (wetenschappelijke experts, fokkerijen, dierenbeschermingsverenigingen en dierenasielen, dierenartsen, commerciële instellingen, enz.).

Voorafgaand aan de eerste lezing werd de ontwerptekst voor advies aan de Brusselse Raad voor Dierenwelzijn, de Brusselse Dierentuincommissie en de Brusselse Commissie voor dierproeven voorgelegd. De Brusselse regering vraagt nu het advies van Brupartners over dit voorontwerp van ordonnantie betreffende het Brussels Wetboek voor Dierenwelzijn³.

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Doelstellingen van het Wetboek

Brupartners staat positief tegenover de creatie van een Brussels Wetboek voor Dierenwelzijn dat op de structuur van de wet van 14 augustus 1986 is gebaseerd. Hij juicht ook de doelstellingen van dit Wetboek toe om het achterlaten en mishandelen van dieren tegen te gaan, burgers te sensibiliseren, de spreiding en kwaliteit van hondenlosloopzones te verbeteren, de kattenpopulatie te beheersen en de uitwisseling van informatie tussen gemeenten en het Brussels Gewest te stimuleren.

Brupartners wijst er niettemin op dat het belangrijk is om de juiste balans tussen dierenwelzijn en menselijk welzijn te vinden, in het bijzonder in situaties van extreme ontbering.

---

¹ Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (B.S., 3 december 1986).

² De resultaten van de enquête zijn beschikbaar op de website van Leefmilieu Brussel :

<https://leefmilieu.brussels/burgers/news/het-verslag-van-de-enquete-geef-ons-uw-stem>

³ In dit advies gebruikt Brupartners de term « Wetboek » om naar het Brussels Wetboek voor Dierenwelzijn te verwijzen.

1.2 Raadpleging

Brupartners juicht het raadplegingsproces toe dat werd uitgevoerd door het kabinet van de minister die verantwoordelijk is voor dierenwelzijn, in het bijzonder via de burgerenquête « Geef ons uw stem » en de aanhangigmaking, voorafgaandelijk aan de goedkeuring van de ontwerptekst in eerste lezing, bij de Brusselse Raad voor Dierenwelzijn, de Brusselse Dierentuincommissie en de Brusselse Commissie voor dierproeven.

Brupartners betreurt het echter dat het advies van de Raad voor het Wetenschapsbeleid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet werd ingewonnen, met name ten aanzien van de bepalingen met betrekking tot dierproeven.

1.3 Communicatieplan inzake de hervorming

Brupartners benadrukt het belang om een uitgebreide informatie- en sensibiliseringscampagne te voeren inzake de rechten en plichten die in het Wetboek zijn vervat, voordat dit van kracht wordt. Het is van essentieel belang dat de periode van zes maanden tussen de goedkeuring van de tekst en de inwerkingtreding ervan weldoordacht wordt gebruikt om zowel de Brusselse burgers als de betrokken structuren (opvangcentra, slachthuizen, laboratoria, enz.) te informeren.

Hoewel de meeste bepalingen van het ontwerp van Wetboek in de vorm van verboden (met talrijke uitzonderingen) zijn opgesteld, is **Brupartners** van oordeel dat deze informatie in positieve bewoordingen moet worden gecommuniceerd om de steun van het grote publiek en de betrokkenen te winnen.

1.4 Inwerkingtreding en uitvoering

Brupartners stelt vast dat heel wat bepalingen van het ontwerp van Wetboek vereisen dat er regeringsbesluiten worden aangenomen.

Brupartners vraagt derhalve dat deze uitvoeringsbesluiten binnen een redelijke termijn na de inwerkingtreding van deze ordonnantie zouden worden aangenomen om de rechtszekerheid en leesbaarheid van dit Wetboek te waarborgen.

2. Bijzondere beschouwingen

In zijn bijzondere beschouwingen neemt **Brupartners** de structuur van het ontwerp van Wetboek over. Zo stemt elke afdeling overeen met een hoofdstuk van de ontwerptekst.

2.1 Het houden van dieren (hoofdstuk II)

Brupartners wijst erop dat het ontwerp van Wetboek de verplichting invoert om een vergunning voor het houden van dieren te hebben, waarvan de toekenningsvoorwaarden in een regeringsbesluit moeten worden verduidelijkt.

Brupartners wil zich ervan verzekeren dat deze toekenningsmodaliteiten en -voorwaarden van de vergunning voor het houden van dieren niet te zwaar zouden zijn, in het bijzonder voor diegenen die een huisdier zoals een kat of hond willen houden.

Op basis van de informatie die hij heeft ontvangen toen het ontwerp van Wetboek aan zijn leden werd voorgelegd, begrijpt **Brupartners** dat er opleidingen zullen kunnen worden opgelegd aan personen die een vergunning willen verkrijgen voor het houden van dieren die speciale behoeften hebben. **Brupartners** vraagt derhalve of de Brusselse regering een specifiek budget heeft voorzien om dergelijke opleidingen te organiseren.

Artikel 2.3. van het ontwerp van Wetboek vereist dat al wie een dier houdt, ervoor zorgt of ervoor moet zorgen, de nodige maatregelen neemt om het dier voeding, verzorging en onderdak te bezorgen die overeenstemmen met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn ontwikkelings-, aanpassings- en graad van domesticatie, gelet op zijn fysiek en mentaal welzijn. Deze bepaling machtigt de regering ook om minimumnormen voor het houden van dieren vast te stellen, na advies van de Raad voor Dierenwelzijn.

In dit verband maakt **Brupartners** zich zorgen over de moeilijkheid om de naleving van deze minimumnormen voor het houden van dieren te controleren.

Tot slot plaatst **Brupartners** vraagtekens bij de haalbaarheid en duurzaamheid, op budgettair vlak, van de verplichte identificatie en registratie van gezelschapsdieren en de bijbehorende retributie. Daarnaast vreest **Brupartners** dat een dergelijke verplichte registratie en betaling van een retributie (ondanks de lage prijs ervan) fraude in de hand zou werken en adoptanten in de richting van illegale circuits zou sturen.

2.2 Handel (hoofdstuk III)

Brupartners stelt vast dat artikel 3.5 van het ontwerp van Wetboek voorziet in het verbod op de verhandeling, het houden en het gebruik van producten die het welzijn van dieren in het gedrang brengen of schaden, zoals elektrische halsbanden en slipkettingen.

Hoewel **Brupartners** de opportuniteit van een verbod op de verhandeling van dit soort producten niet in twijfel trekt, vestigt hij de aandacht van de Brusselse regering op het feit dat een verbod op het in de handel brengen van een product onder de bevoegdheid van de federale overheid valt en bovendien een belemmering vormt voor de vrije handel en het vrije verkeer van goederen en koopwaren binnen de Europese Unie.

Brupartners merkt op dat de Raad van State zich zeker over de kwestie van de verdeling van bevoegdheden op dit gebied zal uitspreken.

Met betrekking tot de omkadering van de publiciteit (artikelen 3.6 tot 3.10 van het ontwerp van Wetboek) benadrukt **Brupartners** nogmaals dat het van belang is om het grote publiek te informeren over de verbodsbepalingen van het ontwerp van Wetboek en de sancties die ingeval van inbreuken worden opgelegd (zie punt 1.3).

Brupartners geeft immers aan dat bijvoorbeeld weinig mensen op de hoogte zijn van het verbod (dat nochtans al van kracht is) voor particulieren om advertenties op sociale netwerken te publiceren met het oog op de afstand of verkoop van een dier (artikel 3.8., §1, lid 2 van het ontwerp van Wetboek).

2.3 Vervoer van dieren (hoofdstuk IV)

Brupartners neemt er akte van dat artikel 4.3 van het ontwerp van Wetboek verbiedt om levende wandelende decapoden (krabben en kreeften) op ijs of in ijswater te vervoeren. Het verbiedt ook om levende kreeften verticaal te vervoeren.

In dit verband vraagt **Brupartners** of de regering een strikt protocol voor het vervoer van deze dieren zal aannemen.

2.4 Doden van dieren (hoofdstuk VI)

Lid 1 van artikel 6.1. van het ontwerp van Wetboek stelt een algemeen verbod in om een dier te doden indien er geen dierengeneeskundige redenen zijn. Er bestaat echter een reeks afwijkingen, met name met betrekking tot het slachten of doden van nutsdieren onder de voorwaarden die in artikel 6.4 van dit Wetboek zijn vastgelegd.

Aangezien het beginsel van de verplichte verdoving of bedwelming vóór het doden ook van toepassing is op de ongewervelde dieren waarnaar in lid 2 van artikel 1.3 wordt verwezen, is het derhalve bijvoorbeeld verboden om een levende kreeft in kokend water te leggen. **Brupartners** stelt de vraag naar aanvaardbare en economisch houdbare alternatieven voor handelszaken om kreeften te doden. **Brupartners** wijst erop dat deze gewestelijke specificiteit het probleem alleen maar zal verplaatsen.

Met betrekking tot het slachten van nutsdieren wijst **Brupartners** erop dat artikel 6, lid 3 van het ontwerp van Wetboek vereist dat « *elk slachthuis beschikt over een videobewakingsinstallatie om de naleving van de wetgeving te controleren die van toepassing is op het dierenwelzijn en inbreuken vast te stellen* ». De beelden van de bewakingscamera's zullen uitsluitend mogen worden gebruikt om enerzijds inbreuken te controleren, te registreren en te bestraffen en anderzijds voor de interne opleiding van het slachthuispersoneel. In deze bepaling is ook vastgelegd welke personen toegang tot de beelden kunnen hebben.

Brupartners herhaalt dat werknemers zonder hun geïnformeerde toestemming niet op de werkplek mogen worden gefilmd.

Daarnaast stelt **Brupartners** vast dat dierproeven ook in de lijst met uitzonderingen op het algemene verbod op het doden van dieren zijn opgenomen. Deze uitzondering wordt omkaderd door de modaliteiten die in hoofdstuk X betreffende dierproeven worden beschreven. **Brupartners** is niettemin van oordeel dat er nog steeds enige verwarring in het ontwerp van Wetboek bestaat. Alle bepalingen die het doden van dieren omkaderen, met uitzondering van de afwijking in artikel 6.1, lid 1, lijken immers ook van toepassing te zijn op dierproeven, terwijl dit niet het geval is. **Brupartners** stelt voor om hoofdstuk VI in de artikel 10.3 vermelde lijst van hoofdstukken die niet van toepassing zijn op dierproeven toe te voegen.

2.5 Ingrepen op dieren (hoofdstuk VII)

In dit hoofdstuk bekrachtigt het ontwerp van Wetboek het verbod om de dracht van een dier dat zich in het laatste derde deel van haar dracht bevindt, te onderbreken, behalve wanneer het een niet-gesocialiseerd dier betreft (artikel 7.1., lid 4).

Brupartners vraagt dat er een diergeneeskundige contra-indicatieclausule zou kunnen worden toegepast om de onderbreking van de dracht toe te laten van een dier dat zich in het laatste derde deel van haar dracht bevindt als het leven van dat dier in gevaar zou zijn.

2.6 Beheerplan van honden- en katten (hoofdstuk VIII)

Brupartners neemt akte van het feit dat de verdeling van hondenlosloopzones met de Brusselse gemeentelijke autoriteiten zal moeten worden besproken. De Raad voor Dierenwelzijn, de Raad voor Natuurbehoud en Brulocalis zullen aangaande het regeringsbesluit tot vaststelling van deze losloopzones om advies worden gevraagd.

2.7 Dierproeven (hoofdstuk X)

2.7.1. Bevoegde autoriteit

Brupartners wijst erop dat artikel 10.17 bepaalt dat de regering de bevoegde autoriteit aanwijst die verantwoordelijk is voor het verlenen van vergunningen voor projecten. Momenteel zijn deze autoriteiten de lokale ethische commissies. Artikel 10.24 stelt echter dat :

« Zijn vertrouwelijk :

1° de werken van de Brusselse Commissie voor Dierproeven, de in artikel 10.17 bedoelde bevoegde instantie en de ethische Commissies (...) ».

Brupartners vindt dat deze formulering tot verwarring leidt, omdat ze suggereert dat de ethische commissies niet langer de in artikel 10.17 bedoelde bevoegde instanties zouden zijn en dat het om twee verschillende autoriteiten gaat.

Brupartners steunt echter het behoud van de lokale ethische commissies in hun huidige rol als bevoegde instantie voor het verlenen van de toelatingen. In de 3 Gewesten beschikken namelijk enkel de lokale ethische commissies, bestaande uit een groep deskundigen met een breed scala aan gespecialiseerde multidisciplinaire vaardigheden, zoals vereist door de Europese Commissie, in hun midden over alle vaardigheden die nodig zijn om projecten te beoordelen en (al dan niet) goed te keuren na een grondige analyse binnen de periode van 40 dagen die in de Europese richtlijn is vastgesteld⁴. **Brupartners** vindt het derhalve absoluut noodzakelijk om deze besluitvormende rol voor de lokale ethische commissies te behouden.

Om elke verwarring te voorkomen, wenst **Brupartners** dat in artikel 10.17, lid 1 uitdrukkelijk zou worden vermeld dat *« Een project alleen kan worden uitgevoerd als vooraf een vergunning is verleend door een in artikel bedoelde 10.22. ethische Commissie op basis van een gunstige beoordeling van het project. De ethische Commissie neemt haar beslissing om een project al dan niet toe te staan en brengt de aanvrager uiterlijk veertig werkdagen na ontvangst van de volledige en correcte aanvraag hiervan op de hoogte. Deze termijn omvat de beoordeling van het project ».*

Volgens **Brupartners** zou het tweede lid van artikel 10.17 moeten worden aangepast : *« De Regering wijst de bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor het verlenen van vergunningen voor projecten en bepaalt : ... ».*

Artikel 10.24 dient ook dienovereenkomstig te worden gewijzigd :

Artikel 10.24 : « 1° de werken van de Brusselse Commissie voor Dierproeven, de in artikel 10.17 bedoelde bevoegde instantie van de ethische commissies bedoeld in de artikelen 10.17 en 10.22 en van Leefmilieu Brussel ; ».

2.7.2. Retributie

Brupartners merkt op dat het voorontwerp voorziet in de mogelijkheid om een retributiesysteem in te voeren.

Brupartners is van mening dat een dergelijke retributie de vooruitgang van het wetenschappelijk onderzoek in het Brussels Gewest aanzienlijk zal belemmeren.

⁴ [Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, J.O.U.E, L 276, 20 oktober 2010, pp. 33-79.](#)

Aangezien we ervan uit kunnen gaan dat de besluitvormende rol van de lokale ethische commissies is verduidelijkt (zie commentaar 2.7.1), zal de administratieve last van de beoordeling/toelating van projecten bij de lokale ethische commissie komen te liggen. De in artikel 10.17 voorziene retributie zou derhalve niet gerechtvaardigd zijn, tenzij er zou worden geoordeeld dat deze retributie ten gunste van de lokale ethische commissie zou worden verricht.

Bovendien zou het aantal per project voorziene dieren één van de criteria kunnen zijn die voor het vaststellen van de prijs voor het onderzoek van een dossier worden weerhouden. Men zou kunnen denken dat deze maatregel indirect ertoe zou bijdragen om het aantal proefdieren te verminderen. Deze benadering zou niet juist zijn. Het invoeren van het begrip « vermindering » door de regelgeving en de ethische commissies is bedoeld om, voor statistische redenen, te eisen dat het juiste aantal dieren zou worden gebruikt om aan de gestelde wetenschappelijke vraag te beantwoorden, en niet een zo klein mogelijk aantal zonder wetenschappelijke rechtvaardiging.

Op dezelfde wijze zal deze meerkost een probleem stellen in termen van dynamiek van het onderzoek in het Brussels Gewest, gezien dierproeven de wetenschappelijke gemeenschap en de overheden die dit onderzoek subsidiëren nu al miljoenen euro's kosten, inclusief de enorme bedragen die worden uitgegeven om de omstandigheden op het gebied van huisvesting, voeding, verzorging, toezicht, administratieve opvolging, enz. op een optimaal kwaliteitsniveau te houden.

Zoals de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België in haar advies van 23 maart 2018 inzake hetzelfde idee vanwege het Waalse Gewest (dat inmiddels is opgegeven) aangaf : « *de Koninklijke Academie voor Geneeskunde nodigt de Waalse regering uit om na te denken over de te verwachten kosten van dit decreet. Bovenop de 1.035 tot 1.500 euro / project betaald door onderzoekers, kost de Nederlandse Nationale Commissie voor dierproeven de overheid meer dan 1 miljoen euro per jaar* »⁵.

Brupartners vraagt derhalve :

- enerzijds de schrapping van de volgende zin uit artikel 10.17, 2° :

~~« Zij kan bedrag bepalen voor de vergoeding van de vergunningsaanvraag en de wijze van inning ervan ».~~

- en, anderzijds, de aanpassing van artikel 12.1, lid 3, 3°, dat als volgt zou luiden :

~~« 3° aan de financiering van de werkingskosten van de in artikel 11.5 bedoelde Commissie en aan de financiering van de administratieve kosten die veroorzaakt worden door de beoordeling en de toelating van projecten in de zin van artikel 10.17. Deze administratieve kosten omvatten de kosten die voortvloeien uit de inzet van het personeel binnen Leefmilieu Brussel om de opdrachten uit te voeren die haar krachtens hoofdstuk 10 worden toevertrouwd. voor de uitvoering van beoordelings- en toelatingsopdrachten van de projecten ».~~

Daarnaast zal deze wijziging ertoe bijdragen om verwarring tussen de rollen te voorkomen, zoals in de voorgaande commentaar werd verduidelijkt (punt 2.7.1.).

---

⁵ Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België, initiatiefadvies van 23 maart 2018 gericht aan de Waalse ministers en volksvertegenwoordigers aangaande het ontwerpdecreet betreffende het Waalse Wetboek voor Dierenwelzijn.

2.7.3. Transparantie

Brupartners wijst erop dat de verplichtingen met betrekking tot transparantie op het gebied van dierproeven in de Europese Richtlijn 2010/63⁶ geregeld zijn. Vanwege de gevoelige aard van de projecten heeft de Europese wetgever immers specifieke maatregelen genomen om een noodzakelijk en evenwichtig stelsel van toegang tot informatie van het publiek te organiseren dat ook de naleving van de intellectuele eigendomsrechten, de anonimiteit van gebruikers en de bescherming van de privacy van gebruikers (natuurlijke personen) kan waarborgen. Om te voorkomen dat het recht op toegang tot administratieve documenten wordt gebruikt om vertrouwelijke gegevens te verkrijgen, beveelt **Brupartners** aan om de volgende formulering aan het begin van artikel 10.24 van het Wetboek toe te voegen :

« In afwijking van het gezamenlijk decreet en ordonnantie van 16 mei 2019 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de openbaarheid van bestuur bij de Brusselse instellingen, is het volgende vertrouwelijk : (...) »

Nog steeds met betrekking tot dit artikel 10.24. van het ontwerp van Wetboek, vraagt **Brupartners** om :

- Aan lid 1 van artikel 10.24 een 5° toe te voegen om te verduidelijken dat de door de dierenartsen en deskundigen opgestelde verslagen bedoeld in artikel 10.14 eveneens vertrouwelijk moeten zijn.
- De uitzondering in 4° van lid 1 naar lid 2 te verplaatsen. De « *niet-technische samenvattingen en de retrospectieve analyses* » bedoeld in 4° van lid 1 worden immers al via het Europees platform gepubliceerd, maar dan wel anoniem. Aangezien deze niet-technische samenvattingen en retrospectieve analyses vertrouwelijke informatie bevatten, is **Brupartners** van oordeel dat deze documenten mogen worden gepubliceerd, maar anoniem moeten blijven.

2.7.4. Export

Brupartners vestigt de aandacht op het feit dat de nationale wetgevingen van de exporterende landen niet noodzakelijk de door de Europese Unie erkende methoden erkennen. Om de export van onderzoeksresultaten niet te belemmeren, wenst **Brupartners** dat naar het voorbeeld van het Waals Gewest in zijn Wetboek voor Dierenwelzijn⁷ in artikel D.68, §1, lid 3, artikel 10.7, §2 zou worden aangevuld met een tweede lid dat als volgt is opgesteld :

« Voor zover het resultaat van het experiment voor uitvoer is bestemd, is het voorgaande lid niet van toepassing indien de methode niet is erkend in de nationale wetgeving van het land waarvoor de uitvoer is bestemd ».

⁶ [Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt](#), J.O.U.E, L 276, 20 oktober 2010, blz. 33-79, overwegingen 41 en 43.

⁷ [Decreet van het Waals Gewest van 4 oktober 2018 betreffende het Waalse Wetboek voor Dierenwelzijn](#), B.S. van 31 december 2018.

2.8 Inspectie, preventie en vaststelling van inbreuken en strafbepalingen (hoofdstuk XIII)

Gelet op de gevoelige aard van het onderwerp dierproeven is **Brupartners** van oordeel dat enkel gewestelijke agenten met gespecialiseerde vaardigheden zouden mogen worden gemachtigd om toezichts- en controleopdrachten uit te voeren.

Brupartners wenst dan ook dat de afwijking bedoeld in artikel 13.1. §1, lid 2 zou worden uitgebreid tot artikelen 7, 11 en 12 van het Wetboek van Inspectie, die voorzien in de mogelijkheid om zich te laten bijstaan door externe deskundigen of om hen de opdracht toe te vertrouwen.

Brupartners wenst dat in ditzelfde lid van artikel 13.1., §1 eveneens zou worden toegevoegd dat de diergeneeskundige agenten van Leefmilieu Brussel in het bezit moeten zijn van het attest houdende vaststelling van de minimale kennis die is vereist om proefleider te zijn met het oog op het vaststellen van inbreuken die in laboratoria zijn gepleegd.

Tot slot stelt **Brupartners** vast dat alle inbreuken met betrekking tot dierproeven inbreuken van eerste categorie zijn (wat overeenkomt met ernstigste inbreuken). Rekening houdend met de administratieve last die op de laboratoria weegt, zijn de meeste inbreuken die zij plegen echter van administratieve aard. Dientengevolge is **Brupartners** van mening dat er voor inbreuken op dierproeven een onderscheid zou moeten worden voorzien tussen administratieve inbreuken, die van categorie 2 of 3 zouden zijn, en ernstigere inbreuken, die inbreuken van eerste categorie zouden zijn.

3. Beschouwingen met betrekking tot wijzigingsbepalingen

3.1 Aanstelling van controleagenten op het gebied van dierproeven

Brupartners wenst dat artikel 3 van onderafdeling 1 met betrekking tot het Wetboek van Inspectie zou worden aangevuld om het verband te leggen met artikel 13.1, §1, lid 2, dat gelet op de gevoelige aard van de kwestie van dierproeven, vereist dat enkel agenten van Leefmilieu Brussel met gespecialiseerde vaardigheden zouden worden gemachtigd om toezichts- en controleopdrachten uit te voeren. Derhalve zou aan artikel 5 van het Wetboek van Inspectie een lid moeten worden toegevoegd dat als volgt zou luiden :

« Onder de overeenkomstig het eerste lid aangewezen agenten van Leefmilieu Brussel wijst de leidende ambtenaar van Leefmilieu Brussel, handelend in naam van Leefmilieu Brussel, de agenten aan die binnen Leefmilieu Brussel belast zijn met de controle op de naleving van hoofdstuk 10 van het Wetboek van Dierenwelzijn, overeenkomstig artikel 13.1, §1, lid 2. In afwijking van de artikelen 7, 11 en 12 van het onderhavige Wetboek mogen de aangewezen agenten zich niet laten bijstaan door deskundigen, noch hun toezichts- en controleopdrachten aan deskundigen toevertrouwen ».

3.2 Wijzigingen aan de Brusselse Huisvestingscode

Artikel 7 van het voorontwerp van ordonnantie houdende creatie van het Wetboek voorziet in de wijziging van de Brusselse Huisvestingscode door de invoeging van een artikel 3bis, dat stelt dat « *elk beding in de huurovereenkomst of de bijlagen ervan die het houden van een gezelschapsdier in het gehuurde goed zonder meer verbieden, voor niet-geschreven wordt gehouden* ».

De huurovereenkomst kan echter voorwaarden bevatten met betrekking tot het houden van gezelschapsdieren als er geen sprake is van overlast of op redelijke gronden het aantal dieren of diersoorten beperken dat mag worden gehouden.

Brupartners betreurt het dat de vrederechters een ruime interpretatiemarge wordt gelaten om de voorwaarden voor het houden van gezelschapsdieren die in huurovereenkomsten worden opgelegd geval per geval te analyseren. Hij vreest dat deze beoordelingsvrijheid tot niet-uniforme beslissingen binnen het Brussels Gewest zou leiden.

***